Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Den femte Juni.

Lad den danske Grundlovsdag blive draget i Minde trindt om i det store Amerika, hvor der findes Landsmænd samlet. Vistnok er det ikke bare smukke Billeder, der ved denne Lejlighed rulle op, og det er med fuld Føje bleven sagt, at en Femte-Juni-Fest har tabt enhver Betydning, da Grundloven derhjemme ligger død og magtesløs under Estruppernes Fødder. Ja, hvis Danskerne har opgivet alt Haab om Frihed, saa er der ganske vist ikke noget at fejre Femte-Juni for.

Men dersom Frihedens livgivende Strøm endnu rører sig i Danskerfolkets Bryst derhjemme og hos dem, som har søgt herover til Frihedens forjættede Land, saa er der sandelig en Grund, hvorfor alle Skudene af Dans Stamme skal samles en Gang om Aaret — og meget oftere — for at opbygge, belære, ja, trøste og styrke hverandre. De Bedrifter, som de beaandede Frihedskæmper, der omgav den folkekjære Kong Frederik, udførte, er ikke mindre fortjenstfulde og glimrende, fordi en kortsynet Nutid har overridt dem med Bornethedens og Undertrykkerens jernbeslaaede Sko. Saadanne Sejre, som de vandt den Gang, vil aldrig falme fra Historiens Sider, ja, selv om Danmark og Danskerne glemte disse deres store Mænd, kan deres Navne aldrig uddø fra Verdenshistorien; de har skabt et Kapitel i Frihedens skrevne Bog, der ikke kan tilintetgjøres, saalænge Frihedens Tanke slaar.

Nej, lad os som et Folk, der besidder saa rig en Historie som noget Land, aldrig tænke paa Selvmord. Kan den nulevende danske Slægt ikke selv bringe Grundloven i Anvendelse, bør den ikke derfor behandle Grundlovens Givere med Lunkenhed og Forglemmelse. Den 5te Juni er værd at fejre for de store Giveres Skyld.

Og vi Danske i Amerika kan godt være bekjendt at komme sammen den danske Grundlovsdag for at opfriske de gamle Minder og styrke Aanden ved de Eksempler, som vælder frem af Historiens rige Kilde. Vort Adoptivlands Fjerde-Juli behøver ikke at holde os tilbage som noget, der er større eller mere blændende; thi vor egen Grundlov hervore er saamænd ikke for virksom heller. Derfor, Landsmænd, lad os samles den 5te Juni og se, om der ikke er noget i Dagens Minder, der passende kan drages frem og anvendes paa vore egne Forhold i den amerikanske Republik.

I det dydige Amerika.

„Min Søn, du er nu ved den Alder, at du burde tage dig en Hustru," sagde en Gang en Fader til sin Søn. Sønnen svarede: „Gjerne Fa'r, men hvis Hustru skal jeg tage?" Anekdoten er maaske gammel nok til at lugte muggen, men ikkedestomindre er den fuldkommen anvendelig paa Nutidens amerikanske Forhold.

Det er en yndet Vane hos Amerikanere at beraabe sig paa, at de er fri for den Brøde og Last, der gjør Livet kvalmesurt i den gamle Verden. Men stik imod dette svulstige Pral, bringer Dagbladene os hver Dag amerikanske Ægteskabshistorier og detajllerede Beskrivelser af Forhold, der er saa pikante, at selv de skandalesyge Reportere maa holde noget tilbage, „der ikke egner sig for Offentliggjørelse."

I vort dydige Amerika gives der blandt den bemidlede Klasse en stor Mængde Karle i en vis Alder, der enten af Princip forblive Ungkarle eller ogsaa har de under deres første Sejlads paa Ægteskabets stormende Hav lidt et ganske alvorligt Skibsbrud, som for stedse har skræmt den fra at vove et nyt Forsøg. Men deres Længsel efter det blide Kjønns Selskab er derfor neppe besejret. I Særdeleshed sukke de efter en saakaldt „bonnet Dames" Selskab, en saadan der ved et glimrende Toilette vækker Opsigt paa Teatrene og andre offentlige Steder. Naar de uden Ægteskabets besværlige Baand kan knytte Bekjendtskab med en saadan, da betaler de gjerne hvadsomhelst.

De ere karrige endog til Grændseløshed i andre Ting disse "gent omen", som kaste mange Tusinders Værdi for Fødderne af Siren-Guddommen, og mange af dem synes, de ikke har Raad til at gifte sig og grunde en Familje. Men for at vinde en andens Hustru og knytte en Forbindelse, der naarsomhelst uden Skandale kan opløses, ofre de en Formue. Og sligt sker dagligt i det dydige Amerika.

I puritanske Patriarker, der kom hertil i smaa Baade, uden anden Rigdom end en brændende Tro og Eders kraftige Arme, I, som satte Eders Ære i et patriarkalsk Liv og Eders Stolthed i et talrigt Afkom, hvad er der nu tilbage af de Dyder, I søgte at indplante hos Eders Efterkommende?

Udarbejde for Kvinder.

Her i Landet raader en stærk Fordom mod, at Kvinder gjør noget Udarbejde. At en Kvinde skulde røre sig til noget i den frie Luft dadles i de heftigste Udtryk og stemples som det værste Barbari. Men der tales ikke om, at mange hundrede tusinde blege fladbrystede Kvinder og Børn lukkes inde i Fabriker, hvor de, afspærret fra Luft og Sollys, maa trælle fra den tidlige Morgen til den silde Aften. Visselig, en Kvinde, staaende med Haveriven i Haanden og Sundhedens Farve paa Kinden, er et mindre „barbarisk" Syn end den udmagrede Skikkelse, der foroverbøjet iler sit Arbejde paa Symaskinen ved den ofende Midnatslampes Skjær.

Det kan gjerne være, at Arbejdet i det Frie er tungere, men det er sundt og hærder Muskler og Kræfterne. Det er underligt, at man kan se paa Markarbejdet som noget nedværdigende. Det er den ældste og den mest poetiske Art Beskjæftigelse. Vi mener naturligvis ikke at forsvare det gammellandske Trællesystem, hvor Kvinden holdtes til Markarbejde den ene Dag med den anden; men naar en Familje har dens Have eller Jordlod, da skader det sandelig ikke Husmoderen at tage lidt Del i udvendige Sysler. Bedre vilde det være at sette lidt paa de huslige Byrder, der ofte er knugende nok.

En elektrisk Tidsalder.

Det er en forunderlig Udviklingstidsalder, vi lever i. I enhver Industrigren gjøres Anstrængelser for at finde paa ny Maader eller Forbedringer af de gamle. Menneskene nutildags er besjælede af en ufændig Higen efter at underkaste sig Elementerne, baade dem der er over og dem der er under Jorden, for at de skal være dem lydige. Hvert Aar føjer noget til den store Samling af det, som forøger vor Bekvemmelighed og Lykke. Mange af de Opfindelser, som vor Tid bringer, vilde for 30—40 Aar siden været bleven anset for Trolddom eller noget unaturligt. Men vor Tid er optimistisk, og de mærkeligste Ting vække nu kun en flygtig Forundring.

Der er intet Virkefelt, der frembyder saa store Muligheder som Elektriciteten. Der synes ikke at være nogen Grændse for de store Ting, denne hemmelighedsfulde Naturkraft kan udrette. Den fuldendte Telegraf tillands og tilvands, Telefonen, Fonografen, det elektriske Lys, elektriske Jernbaner og Anvendelsen af Elektricitet som Drivkraft er altsammen noget den nuværende Slægts Geni har givet Verden. Og dog er vi ikke komne længere end ved Indgangen til de storartede Muligheder. Elektricitetens endnu skjulte Egenskaber kan ikke maales, og ingen kan forudsige dens Fremtid.

Fra Boston meldes om en ny Opfindelse paa dette Omraade som lover at ville fremkalde en hel Omvæltning i Nutidens Jernbanevæsen. Det er et Jernbanetog, der opnaar en Fart af 200 Mil i Timen. Det er næsten umuligt at tænke sig, men naar man mindes hvad Elektriciteten i de sidste 25 Aar har opnaaet, saa kan der ikke være noget Rum for Tvivl. Da Robt. Stephensens Lokomotiv 60 Aar siden opnaaede en Fart af 14 Mil i Timen syntes Folk at det var græsseligt, men idag er 60 Mil i Timen ikke saa sjeldent for et Jernbanetog. De stærkeste Stormvinde bevæge sig med 80 Mils Hastighed i Timen, Brevduer har flyvet 114 Mil i Timen, og det siges at Svaler kan naa indtil 150 Mil. Alle disse Bedrifter bliver til Intethed naar de sammenlignes med det, som Elektriciteten lover os. Naar vi kan rejse til Chicago paa 3½ Time og til New York fra Solopgang til Solnedgang, saa burde Kravet paa hurtig Befordring være tilfredsstillet.

Men hvem holder af at blive skudt igjennem Luftrummet med Tohundrede-milefart lig en Kanonkugle eller en forhastet Granat?

Kapt. Murrell hædret.

Den tapre Kaptejn Murrells Bankbog har udentvivl forbedret sig meget i Løbet af de sidste Par Maaneder. Hans heltemodige Bedrift er paa en fyrstelig Maade bleven anerkjendt i tre Lande, og Presenter i Guld og skjønne Titler har strømmet ind paa ham. En hel Festlighed blev i Lørdags foranstaltet i London til hans Ære.

Denne fyrstelige Modtagelse satte i Baggrunden alle tidligere Æresbevisninger. Det var et glimrende Syn. Da Lord Mayoren ledte Kapt. Murrell frem i Salen, brusede "See the Conquering Hero comes" (Se Sejershelten kommer) frem fra Orkestret. Samtidigt rejste den store Forsamling sig og brød ud i et eneste stort begejstret Hurraraab, der gjennembævede Salens Mure til Grunden. Det syntes ikke at ville tage nogen Ende og Lyden af Musiken blev helt borte. Under alt dette stod den beskedne Murrell rødmende og bukkende og saa bønfaldende paa Lord Mayoren, der imidlertid gjorde sin yderste Flid for at anføre og forlænge Ovationen. Da „Misfouri"s Officerer et Øjeblik senere sluttede sig til deres Chef paa Tribunen, brød en stormende Applaus paany frem. Herrerne kastede deres Hatte i Luften og Damerne svingede Paraplyer og Lommetørklæder. Talerne var yderst rosende og malede i glødende Farver den engelske Sømandsstands Uforfærdethed og Dygtighed. Sekretæren for Modtagelseskomiteen holdt en Tale, hvori han udførlig beskrev deres berømte Landsmands Modtagelse i Amerika. Han oplyste, at det var Hensigten at skjænke „Misfouri"s Mandskab hver to Maaneders Hyre, og hver Officer et Gulduhr og to Maaneders Hyre; de øvrige af de i England indsamlede Penge — som han haabede skulde naa £500 — var tiltænkt Kaptejn Murrell. Han sluttede sine Ord med at bekjendtgjøre, at Murrell vilde blive præsenteret for Præsidenten, naar han kommer tilbage til de For. Stater.

Da Kaptejn Murrell rejste sig for at svare, sprang hele Forsamlingen paa Benene og udbrød i en stærk Bifaldssalve. Han tolkede sin dybfølte Tak og talte om det Ansvar, han følte, da han kastede Ladningen overbord, men han havde ment, at Varer var intet i Sammenligning med Menneskeliv. Denne Udtalelse blev hilset med stærke Bifald.

Den danske Gesandt De Falbe var ogsaa tilstede, og paa hans Landsmænds Vegne udtalte han det danske Folks stærke Taknemlighedsfølelse for Kapt. Murrell og hans kjække Mandskab.

Til Slutning talte General New, den amerikanske Konsul. Han sagde, at sand Heletemod blev holdt i Hævd hos alle Folkeslag, og særlig blandt Befolkningen i gamle England, Amerika og maaske i ligesaa høj Grad i Danmark. New overrakte Kaptejnen Bankanvisninger til et Beløb af $2,500. Æresfesten sluttede med Oplæsningen af et Brev fra den tyske Rigskansler Bismarck, hvori Kapt. Murrells mandige Færd berømmes og loviprises i stærke Udtryk.

Plainview, Ill., 18. Maj, 1888. — I en Uge havde jeg de heftigste Smerter som Følge af en forstuvet Tommelfinger. Fire Indgnidninger med St. Jacobs Olje borttog Hævelsen og lindrede alle Smerter. — Gil. L. Brown.

Ny Prøver for 1889.

Ny Prøver af Tøj i de mest moderne Mønstre er nylig hjemkommen og ligger til Eftersyn i min Bopæl i Øst-Dannebrog. Jeg leverer et komplet Sæt Klæder, syet efter Maal, lige saa billigt som det kan kjøbes i Butikerne.

J. Pederson, Skræder.

WELLS, RICHARDSON & Co's
IMPROVED
Butter Color.
(Smørfarve)

Uovertræffelig i Styrke, Renhed, Klarhed. Giver altid en klar og naturlig Farve, gjør ikke Smørret harsk og farver ikke Kjærnemælken. Bruges i Tusinder af de bedste Mejerier. De skal ikke tillade den, De kjøber hos, at indbilde Dem, at nogen anden Slags er ligesaa god. Sig ham, at De ønsker det **bedste**, og at De skal have **Wells, Richardson & Co.'s forbedrede Smørfarve.**

Tre Størrelser: 25 Cts., 50 Cts. og $1.00. Tilsalgs alle Steder.

Brugsanvisning.

Brug en eller to Theskefulde af Farven for hver fire Gallon af Fløde. Er eller to Forsøg skal vise Dem det rigtige Kvantum at bruge. Kom Farven ned i Fløden og rør det om med en stor Ske.

At farve Smør godt er en Kunst, og man maa vente at lære Noget gjennem Erfaring og praktiske Forsøg. Vor Farve skal sikkert give Deres Smør en smuk Juni-Kulør, om den anvendes paa rette Maade. Vær Omsorg for at De ikke bruger for meget af Farven, idet en høj Kulør ikke er ønskelig om Vinteren.

Handlende, som ønsker at forsyne deres Kunder med hvad disse behøver, burde have vor forbedrede Smørfarve paa Lager. Tiltrækkende Avertering-stof paa dette Sprog erholder enhver Handlende, som enten holder vor Smørfarve paa Lager eller ønsker at sælge den. Send os Deres Adresseskort og sig os, i hvilket Sprog De ønsker Avertissementet trykt, og vi vil sende det strax.

Wells, Richardson & Co.,
Burlington, Vt.

Dansk-Norsk Boghandel.

J. T. Nelling & Co.,
369 Milwaukee Avenue,
Chicago, Ill.,

anbefaler sit betydelige Lager af danske, norske og svenske Bøger i alle Literaturens Grene. — Katalog sendes frit paa Forlangende. Det største Udvalg i Amerika af Bøger, passende for Bibliotheker og Læseforeninger.

I Partier høj Rabet.

J. T. Nelling & Co.,
369 Milwaukee Ave., Chicago, Ill.

UNION PACIFIC — THE OVERLAND ROUTE
Tickets ON SALE TO ALL PRINCIPAL POINTS
EAST, WEST, NORTH and SOUTH
—AT—
A. Carlson, Agent at
Dannebrog, Nebraska.

Foraarssang.

Hr. Shanstrøm selv ved Roret staar
I Røg og Damp,
Mens Handelen rask fra Haanden gaar
Han hugger, skjærer Priser ned,
Saa Jorden rister stærkt derved
I Røg og Damp.
Ja, overalt fra By og Land
Høres Tale om den berømte Mand
I Kamp.

Paa vanlig Maade raaber han:
Nu er det Tid!
Nu hejser jeg det røde Flag
Og sælger Varer Slag i Slag! —
Da skriger hvert et Folkeslag:
Nu er det Tid
At kjøbe billigt for Kontant
Hos Shanstrøms, hvor der tales dansk
Hurra!

O, Godhed, hvilket Syn at se
Den tykke Sky
Af Mennesker, der kom til By
Straks ved den allermindste Lyd.
Fra Massen hørtes Skraal, som lød:
Hvor billige,
Lad os ej spare Pengene,
Men kjøbe Tøj for hver en Rød
Og fly!

Ja, Landsmænd, Venner, hver især,
som handler her,
Modtag vor Tak, vi kun begjær;
Vi altid skal behandle Jer
Som Mennesker, vi skylder mer'
End Høflighed.
Og nu til Slut en Bøn igjen:
Naar til St. Paul Du rejser hen,
Kom ind.

Ærbødigst
P. G. Shanström.

Thingvallalinjens Skibe
afgaar fra New York som følger:
Island, 8de Juni; **Thingvalla**, 22de Juni; **Hekla**, 6te Juli.

Billetter til og fra Europa erholdes hos vore Agenter i Chicago og over hele Vesten, samt hos

A. MORTENSEN & Co.
140 E. Kinzie St., Chicago, Ill.

ALLAN LINIEN.
30
Ocean Dampskibe.
Passager Befordring fra og til
Norge, Sverige, Danmark og Finland.
Tilbyder de ypperste Bekvemmeligheder til allerlaveste Priser, samt den yderste Omsorg for Passagerernes Velbefindende under Reisen.
Agenter i alle Vestens Byer og Landsbyer.
ALLAN & CO.,
CHAS. J. SUNDELL, Manager. Gen. West. Agent, 112 La Salle St., CHICAGO, ILL.

Det koster ikke mere
at kjøbe Eders Dampskibs- og Jernbanebilletter paa „Stjernen"s Kontor end i Hovedkontoret i Chicago og New York.

elleve, allerede være indtruffet. Senere var han aldrig kommet. Dolores følte sig baade urolig og krænket. Men det ulykkelige Brev; der skulde dog vel aldrig være tilstødt ham en Ulykke!

Endelig vendte Faderen tilbage, og hans første Spørgsmaal var, om ikke Guitierez var kommen til Byen? Efter Juan spurgte han ikke.

„Kjære Fader," udbrød endelig Dolores, der ikke længer kunde holde sig tilbage, „er der indtruffet noget? Du ser saa bevæget ud! For Guds Skyld, sig mig Sandheden, at jeg ikke skal ængste mig unødigt."

„Ængster du dig," svarede Don Jose, med en meget tvungen Latter, „saa er det i alt Fald uden Grund. Kom mit Barn og vær fornuftig. At din Brudgom saa nær Bryllupet kan have noget at ordne og ikke har Tid til at drømme hele Dagen bort med dig, er dog vel meget naturligt. Jeg troede, han havde fortalt dig, at han vilde blive borte i Cuernavaca et Par Dage."

„Jeg har ikke hørt et Ord derom," udbrød Dolores; „til mig har han ikke sagt et Ord om det."

„Han har maaske glemt at sige det."

„Glemt det, naar han ikke skulde se mig i to Dage? Men, Fader, det vilde jo være hjærteløst."

„Kanske jeg ogsaa tager Fejl," sagde denne adspredt, „det forekom mig kun, som om han har sagt mig noget saadant; jeg ved det ikke vist."

„Du er ikke til at forstaa i Dag, Fader," sagde Dolores og saa paa ham halvt forbauset, halvt forskende, „hvad gaar der af dig?"

„Af mig? Kjære, hvad skulde der gaa af mig; Forretningssager i det højeste, et ubehageligt Brev i Morges. Forholdene i vort Land er endnu saa uordnede, at der indtræffer mangt et uberegneligt Tilfælde."

„Men der er noget andet, som er dig i Sinde, Fader!" sagde Datteren sagte, og lagde, i det hun saa ham ind i Øjet, sin lille hvide Haand paa hans Arm. „Tør vi ikke faa det at vide? Vedkommer det ikke os."

„Nej, kjære Barn," lo Faderen med en Hovedrysten, men uden at han dog vovede at møde hendes Blik, „jeg har jo sagt dig, at du ikke maa gjøre dig unødige Bekymringer; thi naar Juan i Dag ikke har besøgt dig, saa vil han siden give dig sine gode Grunde derfor og sandsynligvis have tænkt des mere paa dig."

Arvilas Hustjener stak i dette Øjeblik Hovedet ind af Døren.

„Sennor! Den ældre Guitierez er ankommen og gaaet ind paa Deres Kontor."

„Godt!" raabte Don Jose, i det han sprang op fra Stolen; „vi har endnu

en Del at afhandle om Pengeanliggenderne; altsaa vær saa god ikke at forstyrre os!" Og uden Ord forlod han Værelset.

Han efterlod imidlertid Moder og Datter alt andet end beroligede, Pengeanliggender? Vist ikke, disse var allerede for længst ordnede. Hvorfor da en saadan Hemmelighedsfuldhed, naar der ikke var noget overordentlig paa Færde, der maatte vedkomme dem? Uden det sidste havde man vistnok ikke fortiet Tingen for dem.

V.

Guitierez gik imidlertid urolig op og ned ad Gulvet i sin Vens Studerekammer; hans Ansigt var blegt og forstyrret, hans Læber sammenpressede, og af og til trængte der sig et ængsteligt Suk frem af hans Bryst. Da Døren aabnedes, vendte han sig hastig om mod Don Jose, der dog først forsigtig lukkede Døren efter sig.

„Don Jose!" stønnede han, som om han næppe kunde faa Ordene over sine Læber, „hvad er hændet Juan? Han er ikke kommen hjem i Nat, og disse Linjer modtog jeg i Morges med Jernbanetoget."

Med skjælvende Haand greb han ned i sin Brystlomme og trak op et sammenkrøllet Papir, der indeholdt følgende faa, men indholdsrige Linjer:

„Sennor! Ebers Søn er i vore Hænder, der skal intet times ham, naar De vil føje Dem i vore Betingelser; i modsat Fald ser De ham ikke igjen. Tal derom med Sennor Arvila. Han ved det nærmere.

De misfornøjede."

Don Jose tog Sedlen og læste den flygtig.

„Nej," sagde Guitierez med skjælvende Stemme. „I Begyndelsen brød vi os ikke derom; vi tænkte, at han kunne været kommet for silde til det sidste Tog, og da han ingen Hest havde i Byen, foretrukket at sove paa et Hotel. Vi ventede ham derfor i al Ro med det første Tog i Morges, men istedet derfor fik vi dette Brev, og jeg er nu i Dødsangest kommen hertil for af Eder at erfare det nærmere. Ved Ebers Frue, Ebers Dätter noget?"

„De ved intet," svarede Don Jose, „de er kun i Uro, fordi Juan ikke er kommen i Dag med Jernbanen. De aner vel ogsaa at noget er hændet, men ikke det rette."

„Og hvad en hændet," udraabte Guitierez i højeste Bevægelse; „for den hellige Jomfrus Skyld, Don Jose, hold mig ikke længere i Spænding, men lad mig høre alt!"